

[Alfred Jensen.]

man saa tager de yderligere Byrder, der hviler paa Forsørgere og Ikke-Forsørgere, i Betragtning, siger det sig selv, at man for denne Gruppe af Arbejdere i Virkeligheden har naaet Grænsen for, hvor meget man kan kræve i Kontingent til en saadan Forsikring.

I Fjor, da Forholdene artede sig paa en noget lignende Maade for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, og da Arbejdsdirektøren ogsaa forlangte en Kontingentforhøjelse, henvendte man sig ikke til Mynighederne om forøget Tilskud. Da valgte man at lægge Byrden paa Medlemmerne, og det gør man ogsaa i denne Omgang, ikke i Form af ekstra Kontingent, men i Form af Nedsikring af Ydelserne til de arbejdsløse. Det drejer sig om en Skærpelse af Reglerne ved Beregning af forlænget Karenstid for Fortjeneste ved Arbejde. Det havde vel været rimeligt, om Ministeren havde ledsaget dette Forslag med et Aftryk af det Cirkulære, som er udsendt til Arbejdsmændenes Kontrolsteder. Hvis det var sket, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Sønderup ikke havde fremsat sine Betragtninger om den forlængede Karenstid som Følge af høje Fortjenester. Her drejer det sig jo nemlig om, at selv jævne Fortjenester skal gøres til Genstand for Omregning paa en saadan Maade, at det betyder Tab af Understøttelse for kontrolerede Dage.

Lad mig nævne en enkelt Ting, der viser, hvor skrap det egentlig er. I Reglerne staar der, at hvis man som arbejdsløs har faste Biindtægter, og disse inden for en Periode af en Maaned andrager ca. 210 Kr., kan man ikke, medmindre Arbejdsdirektoratet giver sin Tilladelse, oppebære Hjælp af Arbejdsløshedskassen. Det vil sige, at den paagældende skal klare sig for mindre end 50 Kr. om Ugen. Det er naturligvis det grelleste Forhold, men de Regler, der opstilles for Modregning af Arbejdsfortjeneste i Perioder af Arbejdsløshed, er i Virkeligheden af en saadan Beskaffenhed, at der sker en ganske alvorlig Nedsikring af de Grupperes Leveforhold, som jævnlig er ramt af Arbejdsløshed, og jeg tror, det i denne Anledning vil være berettiget at sige til det ærede Medlem Hr. Sønderup: Stik du dit Sværd i Balgen, fedt Flæsk faldt i din egen Gryde. De Indskrænkninger, Arbejdsmændene har faaet, er i hvert Fald af en saadan Karakter, at der burde gennemføres helt andre Ændringer i Arbejdsløshedsloven end dem, der her er foreslaaet.

Det er ikke nødvendigt for mig at komme særligt ind paa, hvorfor Arbejdsmændenes Forhold er saa katastrofale, som

de er. Det skyldes naturligvis først og fremmest, at Arbejdsmændenes Forbund faktisk er Opsamlerafdeling, men det skyldes ogsaa, at man ikke har kunnet spise de arbejdsløse af med den Understøttelse, som tidligere var gældende, og det skyldes ogsaa, at Arbejdsløshedskasserne har paataget sig Opgaver, som egentlig ikke er af forsikringsmæssig Karakter, men mere er sociale Opgaver, hvilket Arbejdsministeren ogsaa understregede i sin Forelæggelsestale.

Jeg finder det i sin Orden, at Arbejdsløshedskasserne baade udbetaler Husleje-hjælp og Børnehjælp. Jeg finder det ligeledes i sin Orden, at Arbejdsløshedskasserne har paataget sig at udbetale Hjælp i en længere Periode, end det normalt tidligere var foreskrevet i Hovedforsikringens og Fortsættelseskassernes Vedtægter. Det drejer sig som bekendt om 70 Dage. Men det er klart, at her har Arbejdsløshedskasserne paataget sig Forpligtelser, som Samfundet tidligere har afholdt, og som det vel ikke har klaret paa en tilfredsstillende Maade, men som alligevel er Forpligtelser, som det paahviler Samfundet fortsat at afholde. Naar Arbejdsløshedskasserne har overtaget disse Forpligtelser, saa bør Samfundet derfor ogsaa refundere de deraf flydende Udgifter i fuldt Omfang, men det sker jo ikke efter det foreslaaede. Der er kun stillet i Udsigt en Refusion indtil 75 pCt. af Børnetillæg, og saa bliver der Dækning for en Del af de Udgifter, som Arbejdsløshedskasserne har til Forsørgere udover, hvad de yder til Ikke-Forsørgere. Men det er og kan ikke være tilfredsstillende, at der ikke ydes fuld Dækning.

Dernæst vil jeg i Lighed med andre besvære mig over, at Dækningsreglerne bliver af en saadan Karakter, at man vel daarlign i Ministeriet er i Stand til at finde ud af dem. Lad os dog faa denne Lov forenklet, saa den faar et Udseende, som den tidligere havde, da ethvert Menneske, der gik hen i en Boglade og købte et Eksemplar af Loven, var i Stand til at se, hvorledes Arbejdsløshedskassernes Forhold var. Selv om Forholdene er forskellige for Arbejdsløshedskasserne, vil jeg dog tro, at det vil være muligt at naa frem til en Forenkling af Tilskudsreglerne, og det kan man naa frem til, hvis man vil gaa den Vej, jeg tidligere har anvist: at gennemføre en almindelig Forhøjelse af Arbejdsløshedskassernes Tilskud. Heri er der ikke noget urimeligt. Samtlige Arbejdsløshedskasser har paataget sig de Byrder, der følger af en bedre Forsorg for de arbejdsløse, Byrder som tidligere i mere eller mindre Grad paahvilede Samfundet, og derfor er det